

Súd: Okresný súd Košice I
Spisová značka: 5T/33/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7116010843
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 11. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľuboš Vereš
ECLI: ECLI:SK:OSKE1:2016:7116010843.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice I, samosudca JUDr. Ľuboš Vereš, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 16. novembra 2016 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:
H. D., nar. XX. mája XXXX v F., bytom Y. č. XXX/X, R.,
okr. V., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v L.
L. - F.

u z n á v a s a z a v i n n é h o , ž e

- v Košiciach dňa 16.9.2015 v čase 17:45 hod. na ul. Bocatiovej č. 10 v byte násilným spôsobom vnikol od obydliá B. P. tak, že po tom, čo ona otvorila vchodové dvere do bytu susede B. G., tá vošla dnu, ako dvere spoločne zatvárali, H. D. pristúpil k bytu, vloženie svojej nohy medzi zárubňu a dvere vytvoril prekážku k ich zatvoreniu, popritom rukami tlačil do dverí a pretlačil ich, následne vošiel do bytu, kde ho poškodená B. P. vyzvala, že si ho v byte neželá, napriek tomu ho neopustil, ale fyzicky napadol tam nachádzajúcu sa B. G. úderom do oblasti tváre, ktorá spadla na zem, pričom jej spôsobil zranenia s dobou liečenia 2 dni, následne po tom, čo mu povedala majiteľka bytu, že zavolá políciu, byt opustil a odišiel na neznáme miesto,

t e d a

- neoprávnene vnikol do obydliá iného a neoprávnene tam zotrval, čin spáchal závažnejším spôsobom konania

č í m s p á c h a l

- prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 44 Tr. zákona súd u p ú š ť a od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák., pretože pokladá trest uložený skorším trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T/19/2015 zo dňa 26.5.2015, ktorým bol odsúdený podľa § 221 ods. 1 Tr. zákona na trest odňatia slobody v trvaní 2

rokov nepodmienečne a podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre účely výkonu trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

o d ō v o d n e n i e :

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov, prečítaním výpovedí svedkov a listinnými dôkazmi a dospel ku skutkovým zisteniam uvedeným vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Prehľad vykonaných dôkazov:

Obžalovaný H. D. vo svojej výpovedi uviedol, že so svedkyňou G. sa v uvedený deň stretli pred vchodom do bytovky, pričom ona mu začala vulgárne nadávať, následne sa presunuli ku vchodovým dverám, kde jej dal facku. Celý tento incident sledovala svedkyňa V.. Po chvíli sa presunuli až ku dverám svedkyne P., ktorá vpustila svedkyňu G. do vnútra. Chvíľu sa ešte hádal so svedkyňou G., pričom on stál stále pred dverami, nohu do dverí nepoložil a ani nijakým iným spôsobom sa nesnažil dvere otvoriť a vojsť do bytu. Po chvíli mu svedkyňa P. povedala, aby šiel preč, čo on aj urobil.

Svedkyňa E. V. vo svojej výpovedi uviedla, že v uvedený deň videla, ako sa vonku pred vchodom hádala svedkyňa G. s obžalovaným D., pričom G. strkala rukami do obžalovaného. Keď vošli dnu, ona šla za nimi, pričom zastavili sa až pred dverami svedkyne P., kde svedkyňa G. zazvonila a hádala sa s obžalovaným. Keď sa dvere otvorili, tak svedkyňa G. chcela utiecť dnu, ale nepodarilo sa jej to, nakoľko sa stále hádali s obžalovaným, pričom ten mal jednu nohu na chodbe a druhú vo dverách. Potom videla, ako jej obžalovaný dal facku. Celý tento incident videla asi z blízkosti jedného metra.

Svedkyňa B. G. vo svojej výpovedi uviedla, že v uvedený deň šla domov z práce a pred vchodom zbadala obžalovaného. Pri vstupe do domu stál obžalovaný spolu so svedkyňou V. na schodoch a zhovárali sa. Chcela sa vyhnúť osobnému kontaktu s obžalovaným, nakoľko sa ho bála. Keď došla ku dverám svedkyne P., tak jej zazvonila na dvere a vošla dnu, pričom dvere zatvoriť nemohla, lebo obžalovaný jej vtom bránil. Nakoniec sa mu podarilo otvoriť dvere, pričom ju následne udrel a ona spadla a udrela si tvár o botník. Po tomto útoku na neho svedkyňa P. začala kričať a tak obžalovaný odišiel preč.

Svedkyňa B. P. sa hlavného pojednávania nezúčastnila, tak súd, so súhlasom procesných strán, prečítal jej výpoveď z prípravného konania, kde uviedla, že si už presne nepamätá na dátum, ale niekedy v mesiaci september k nej vo večerných hodinách zvonila a klopala svedkyňa G., aby ju pustila dnu, lebo za ňou prišiel obžalovaný a chce s ňou rozprávať. Keď jej otvorila dvere, obžalovaný vtláčil dnu jej dvere, pričom ona na neho kričala, aby odišiel preč. Obžalovaný dvere odtlačil a vošiel do chodby, kde udrel svedkyňu G.. Potpm už obžalovaný utiekol preč.

Svedok H. Y. sa hlavného pojednávania nezúčastnil, tak súd, so súhlasom procesných strán, prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kde uviedol, že si s odstupom času úplne nespomína, len vie, že niekto na chodbe niečo kričal, ale nič konkrétne uviesť nevedel. Svedkyňu G. pozná, obžalovaného stretával vo vchode.

Z konfrontácie medzi obžalovaným H. D. a svedkyňou E. V. vyplýva, že svedkyňa uviedla, že celý incident videla a videla ako v čase, keď sa nachádzali pred bytom svedkyne P., položil obžalovaný nohu medzi dvere. Obžalovaný to následne poprel, že nohu medzi dvere nepoložil. Rovnako uviedol, že svedkyňa V. priamo nebola pri incidente, len ho videla cez vchodové sklo. Svedkyňa to odmietla s tým, že by to vidieť nemohla len cez sklo, nakoľko sklo je mliečne - matné.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný H. D. bol doposiaľ 19- krát súdom trestaný.

Zo spisu Okresného súdu Košice I, sp. zn. 7T 19/2015 vyplýva, že obžalovaný bol odsúdený trestným rozkazom zo dňa 26.5.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.9.2015. Z predmetného trestného rozkazu vyplýva, že obžalovaný sa dňa 27.5.2014 dopustil prečinu podvodu podľa § 221 ods. 2 Tr. zák. za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia. Predmetný trestný rozkaz bol obžalovanému doručený dňa 25.9.2015.

K výroku o vine

Po takto vykonanom dokazovaní, podľa názoru súdu v rozsahu potrebnom na náležité zistenie skutkového stavu a v rozsahu nevyhnutnom na meritórne rozhodnutie a vyhodnotení dôkazov podľa svojho vnútorného presvedčenia, založenom na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne, ako to predpokladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., súd dospel k záveru o vine obžalovaného.

Obžalovaného zo spáchania skutku usvedčovali hlavne výpovede svedkýň B. P. a takisto aj B. G., ktoré uviedli, že obžalovaný v predmetom byte bol, čiže porušil domovú slobodu. Zároveň aj z okolností, ktoré predchádzali tomuto skutku, vyplýva, že obžalovaný mal záujem ísť za svedkyňou B. G., nakoľko mali konflikt, ktorý obžalovaný chcel riešiť. Pokiaľ ide o žalovaný skutok v odseku 3 je súd toho názoru, že v tomto prípade ide o úmyselný trestný čin a úmysel sa musí preukázať na celé takéto konanie páchatel'a vrátane chránenej osoby. Teda konanie páchatel'a by v tomto prípade malo smerovať aj k chránenej osobe a skutok by mal byť spáchaný práve vo vzťahu k tejto osobe, kde by mohol páchatel' predpokladať menší odpor takejto osoby. Nebolo nijako preukázané, aby obžalovaný vstúpil do bytu svedkyne P. len preto, aby od nej očakával menší odpor vzhľadom na jej vek. O jej veku síce vedel, avšak jeho cieľom bola iná osoba - B. G.. To, že svedkyňa G. si vybrala na úkryt práve byť svedkyne P. je len zhoda náhod. Obžalovaný sa usiloval dostať sa jedine ku svedkyňi G. bez ohľadu na to, v akom byte by sa chcela ukryť. Skutočnosť, aby si obžalovaný vybral práve byť svedkyne P. len pre jej vek a možný menší odpor, nebola v konaní pred súdom, ani v prípravnom konaní nijako preukázaná. Súd zároveň poukazuje, že tento názor je aj v súlade s obvyklou rozhodovacou činnosťou vyšších súdov, konkrétne Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v rozhodnutí 2 Tdo 65/2013. Práve ten prezentuje názor, že spáchanie činu voči osobe vyššieho veku možno považovať za okolnosť, ktorá podmieňuje použitie vyššej trestnej sadzby len pri úmyselnom trestnom čine. Zároveň sa vyžaduje, aby páchatel' vedel, že poškodený je osobou vyššieho veku a aby túto okolnosť subjektívne spájal s menším odporom alebo slabšou odvetou poškodeného, umocnením účinku trestného činu voči poškodenému, alebo inou okolnosťou, ktorá zakladá alebo podporuje rozhodnutie páchatel'a spáchať trestný čin.

Obžalovaný H. D. svojim konaním naplnil všetky pojmové znaky skutkovej podstaty prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zákona po stránke objektívnej v tom, že neoprávnene vnikol do obydlia iného a neoprávnene tam zotrval, pričom čin spáchal závažnejším spôsobom a to násilím, po stránke subjektívnej sa obžalovaný dopustil konania v nepriamom úmysle podľa § 15 písm. b) Tr. zák., pretože vedel, že svojim konaním môže porušenie zákona spôsobiť a pre prípad, že o spôsobí, bol s tým uzrozumený.

K výroku o treste

Obžalovaný má v registri trestov celkom devätnásť záznamov, naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 19/2015 zo dňa 26. mája 2015, ktorým bol odsúdený podľa § 221 ods. 2 Tr. zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Súd v prípade obžalovaného zistil pritažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zák., pretože už bol za trestný čin v minulosti odsúdený.

Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť.

Predmetný skutok spáchal obžalovaný skôr ako bol vyhlásený odsudzujúci rozsudok, v tomto prípade doručený trestný rozkaz vo veci Okresného súdu Košice I sp. zn. 7T 19/2015, kde bol obžalovaný uznaný vinným a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov. Na základe toho teda prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, ale vzhľadom na okolnosti spáchania tohto trestného činu, okolnosti aj na strane obžalovaného sa súd domnieva, že trest dvoch rokov nepodmienečne, ktorý už má obžalovaný uložený vo veci 7T 19/2015 celkom postačuje na zabezpečenie

účelu trestu, ktorým je v tomto prípade chrániť spoločnosť pred konaním obžalovaného a teda upustil od uloženia od súhrnného trestu.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku na Okresný súd Košice I. Odvolanie má odkladný účinok (§ 306/2).

Odvolanie môžu podať:

- prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku (§ 307/1a) a to v neprospech i v prospech obžalovaného (§ 308/1,2). V prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného (§ 308/2)

- obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka (§ 307/1b) a to len vo svoj prospech (§ 308/2)

- príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného), a to len v jeho prospech (§ 308/2)

- zákonný zástupca obž. opatrovník obž. a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to len v jeho prospech. Ak je obž. pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obž. i proti jeho vôli (§ 308/2)

- štátny orgán starostlivosti o mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka mladistvého obžalovaného a to len v jeho prospech a to aj proti jeho vôli (§ 345/1)

- poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody (§ 307/1c), a to v neprospech obžalovaného (§ 308/1). Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu (§ 68)

- zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci (§ 307/1d), (§ 45/1)

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.